

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobkyne **Prešovskej univerzity v P.**, so sídlom v P., Námestie Legionárov 3, zastúpenej **Mgr. Ing. R. K.**, advokátom *so sídlom vo V.V.*, proti žalovanému **Úradu pre verejné obstarávanie**, Dunajská 68, B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1150-7000/2010-OK/6 zo dňa 18. februára 2011, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v B. zo dňa 19. mája 2011, č. k. 1S/42/2011-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v B. zo dňa 19. mája 2011, č. k. 1S/42/2011-30 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 130,91 eura do rúk Mgr. Ing. R. K., advokáta so sídlom vo V. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v B. (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1150-7000/2010-OK/6 zo dňa 18.02.2011, ktorým žalovaný nariadil žalobcovi zrušiť v zmysle § 139 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 146 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom

obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) zrušiť užšiu súťaž na predmet zákazky „Rekonštrukcia bývalej Základnej školy ul. 17. novembra č. 15 a Rekonštrukcia bývalého študentského domova ul. 17. novembra č. 13“ do 30 dní od doručenia rozhodnutia.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 OSP), dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Pri svojom rozhodovaní prvostupňový súd vychádzal z obsahu správneho spisu a z ustanovení § 9 ods. 4, § 24 ods. 1 písm. a/, § 28 ods. 1 písm. b/, § 32 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ a § 139 ods. 2 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní, keď dospel k záveru, že zo strany žalobcu nedošlo k porušeniu zákona.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí vytýka žalobcovi, že požadoval predloženie „čestného vyhlásenia o dosiahnutom Altmanovom Z-score“ za roky 2007 až 2009, keď použitie konkrétneho modelu Altmanového Z-score vyhodnotil žalovaný ako podmienku, ktorá je v rozpore s princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie. Ďalej žalovaný v napadnutom rozhodnutí vytýkal žalobcovi že v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania uviedol, že za stavbu rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky sa budú považovať stavebné práce uskutočnené pri výstavbe alebo rekonštrukcií pozemných stavieb zodpovedajúcich klasifikácii stavieb K 12 podľa Opatrenia č. 1238/2000 Z. z. a neumožnil záujemcom za účelom splnenia technickej alebo odbornej spôsobilosti podľa § 28 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní predložiť uskutočnené stavby realizované podľa klasifikácie K 11, čím obmedzil možnosť účasti potencionálnych záujemcov, ktorí sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zameriavali na uskutočňovanie bytových budov.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že podmienka predloženia čestného vyhlásenia o dosiahnutom Altmanovom Z-score mohla odradiť záujemcov od predloženia ponuky, nakoľko žiadny záujemca nevedel, akí záujemcovia sa budú hlásiť do verejného obstarávania. Podľa názoru krajského súdu predmetné kritérium nebolo stanovené ako podmienka účasti, nakoľko nebola stanovená konkrétna výška hodnoty, ktorú musí záujemca splniť a pre nesplnenie ktorej by bol záujemca vylúčený. Krajský súd zastáva názor, že cieľom kritéria nebolo hodnotiť jednotlivých záujemcov z hľadiska ich postavenia vedúceho ku krachu spoločnosti, ale bolo stanovené ako jedno z kritérií na určenie poradia záujemcov, ktorí budú vyzvaní na predloženie ponuky. Podľa názoru krajského súdu žalovaný nesprávne vec posúdil, keď za zaoberal Altmanovým Z-score ako takým a opieral

sa o odborné stanovisko, ktoré posúdilo Altmankovo Z-score ako ekonomickú teóriu, ktorej podstatou je zistiť postavenie uchádzača vo vzťahu ku krachu spoločnosti. V danom prípade bolo podstatou tohto kritéria zostaviť poradie uchádzačov, ktorí sa zúčastnia výberového konania na základe objektívneho vzorca, ktoré žiadnym spôsobom nediskriminovalo žiadneho uchádzača.

Taktiež sa krajský súd nestotožnil s názorom žalovaného, že zadefinovaním stavieb rovnakého alebo podobného charakteru zodpovedajúcich klasifikácii K 12 v zmysle Opatrenia č. 128/2000 Z. z. Štatistického úradu Slovenskej republiky z 03. apríla 2000, ktorým sa vyhlasuje Klasifikácia stavieb, diskriminoval ostatných záujemcov, ktorí sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zameriavajú na uskutočnenie bytových budov. Uviedol, že žalovaný na jednej strane uvádza, že verejný obstarávateľ má širokú autonómiu pri stanovovaní podmienok účasti, na druhej strane toto právo verejného obstarávateľa upiera. Stanovenie podmienok stavieb podľa všeobecného predpisu zverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky nemôže byť v rozpore s iným všeobecne záväzným právnym predpisom, konkrétne zo zákonom o verejnom obstarávaní. Uviedol, že špecifickosť stavieb priemyselného charakteru a stavieb bytových domov je evidentná. Taktiež krajský súd nesúhlasil s názorom žalovaného, že uvedené podmienky účasti mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a tento svoj názor žalovaný neodôvodnil a neuviedol argumenty na podporu tohto tvrdenia.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania v sume 327,82 eura, ktorá náhrada pozostáva z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 66 eur, z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 123,50 eura a z paušálu dvakrát po 7,41 eura podľa vyhlášky o odmeňovaní advokátov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu zamietne. Namietal že, krajský súd sa v plnej miere stotožnil s argumentáciou žalobcu, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež sa vyznačuje nesprávnymi skutkovými zisteniami.

Uviedol, že pokiaľ ide o problematiku súvisiacu s aplikáciou Altmanovho Z-score v prospech verejného obstarávania, nesúhlasil s tvrdeniami krajského súdu. Záver súdu, že žalobca si v rámci predmetného postupu zadávania zákazky nestanovil Altmanovo Z-score ako podmienku účasti, nakoľko nestanovil konkrétnu požadovanú hodnotu Altmanovho Z-score, žalovaný uviedol, že tento záver súdu je v rozpore so skutkovým stavom

vyplývajúcim z dokumentácie z predmetného postupu zadávania zákazky. Žalobca v časti III. 2 „Podmienky účasti“ oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v bode III. 2.2 „Ekonomické a finančné postavenie“ stanovil a vyžadoval od záujemcov predložiť „Čestné vyhlásenie o dosiahnutom Altmanovom Z-score za roky 2007, 2008 a 2009, ktoré sa vypočítava nasledovným spôsobom: $\text{Altmanovo Z-score} = 0,717* \times 1 + 0,847* \times 2 + 3,107* \times 3 + 0,420* \times 4 + 0,998* \times 5$, pričom $x 1 = \text{pracovný kapitál} / \text{celkové aktíva}$, $x 2 = \text{zisk po zdanení} / \text{celkové aktíva}$, $x 3 = (\text{hospodársky výsledok pred zdanením} + \text{úroky}) / \text{celkové aktíva}$, $x 4 = \text{vlastný kapitál} / \text{cudzí kapitál}$, $x 5 = \text{celkové tržby} / \text{celkové aktíva}$ “. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca jednoznačne a jasne stanovil v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania ako podmienku účasti týkajúci sa finančného a ekonomického postavenia – preukázanie dosiahnutého Altmanovho Z-score.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca si v časti IV. bod 1.2 „Oznámenie počtu záujemcov, ktoré budú vyzvaní na predloženie ponuky alebo na účasti v dialógu“ stanovil obmedzenie počtu záujemcov, ktorí budú vyzvaní na predloženie ponuky na 5 záujemcov a ako kritéria na výber obmedzeného počtu záujemcov stanovil : 1. Počet referenčných stavieb, 2. Altmanovo Z-score, 3. Objem stavebných prác. V súvislosti s hodnotením kritéria č. 2, žalobca v predmetnej časti oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania uviedol, že hodnotí Altmanovo Z-score záujemcu (aritmetický priemer za roky 2007, 2008 a 2009) a zároveň uviedol, že pridelenie bodov sa určí podľa výslednej hodnoty Altmanovho Z-score. Z uvedeného je podľa názoru žalovaného jednoznačné a zrejmé, že žalobca v použitom postupe zadávania zákazky si stanovil, že bude za účelom užšieho výberu záujemcov hodnotiť výšku dosiahnutého Altmanovho Z-score, t. j. hodnotiť finančno – ekonomickú situáciu záujemcu metódou Altmanovho Z-score. Podľa názoru žalovaného je tvrdenie súdu, že cieľom žalobcu nebolo hodnotiť jednotlivých záujemcov z hľadiska dosiahnutej výšky Altmanovho Z-score, t. j. z hľadiska ich postavenia vedúceho ku krachu spoločnosti, je v rozpore s požiadavkami stanovenými žalobcom v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Tento záver súdu je podľa žalovaného nepochopiteľný, nakoľko obstarávateľ v procese verejného obstarávania v rámci stanovených podmienok účasti, kritérií pre užší výber záujemcov, alebo hodnotiacich kritérií, vždy hodnotí podmienky, resp. požiadavky a kritéria, ktoré si stanoví.

Ďalej žalovaný uviedol, že účel hodnotenia podmienok účasti, kritérií pre užší výber a kritérií hodnotenia ponúk je rozdielny. V prípade hodnotenia splnenia podmienok účasti sa hodnotí status uchádzača, resp. záujemcu, t. j. skutočnosť, či je záujemca alebo uchádzač z pohľadu osobného postavenia (§26 zákona o verejnom obstarávaní), ekonomického

a finančného postavenia (§28 až 30 zákona o verejnom obstarávaní) spôsobilý realizovať obstarávanú zákazku. V prípade stanovenia podmienok účasti verejný obstarávateľ v zásade stanovuje podľa § 32 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní minimálnu úroveň finančného a ekonomického postavenia alebo technickej spôsobilosti, napr. stanoví, že uchádzač musí preukázať konkrétnu výšku obratu, alebo určitý objem stavebných prác. Účelom stanovenia a hodnotenia kritérií pre výber obmedzeného počtu záujemcov v užšej súťaži je z okruhu záujemcov, ktorí preukázali splnenie podmienok účasti, hodnotením kritérií, ktoré sa viažu, napr. na status a spôsobilosť záujemcov, vyselektovať záujemcov, ktorí dosahujú najvyššie bodové hodnotenie a ktorí budú následne vyzvaní na predloženie ponuky.

Žalovaný tvrdil, že je zrejmé a preukázateľné, že žalobca si jednoznačne a jasne stanovil, že v použitom postupe zadávania zákazky bude na účely užšieho výberu záujemcov hodnotiť dosiahnutú výšku Altmanovho Z-score. Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že žalobca si síce stanovil na účely užšieho výberu záujemcov hodnotenie dosiahnutej výšky Altmanovho Z-score, avšak reálne nehodnotil podstatu a účel tejto ekonomickej metódy, a toto tvrdenie súdu je pre žalovaného absurdné a nepochopiteľné. Pre žalovaného je absolútne neakceptovateľné posudzovať stanovené kritéria užšieho výberu len na základe skutočností, či podnikateľské subjekty bez ohľadu na ich právnu formu a spôsob vedenia účtovníctva sú schopné číselne vyjadriť veličinu, ktorá je predmetom kritéria užšieho výberu, napr. do konkrétneho vzorca dosadiť premenné.

Žalovaný poukazoval na čl. 44 ods. 3 smernice 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, ktorá bola transponovaná zo zákona o verejnom obstarávaní, z ktorého je zrejmé, že verejným obstarávateľom stanovené kritérium užšieho výberu musí byť objektívne a nediskriminačné.

Podľa názoru žalovaného hodnotenie výšky dosiahnutého Altmanovho Z-score nemožno považovať za objektívne a nediskriminačné kritérium užšieho výberu. Zotrvál na tom, že univerzálny vzorec na výpočet Altmanovho Z-score aplikovateľný na záujemcov alebo uchádzačov všetkých foriem podnikania v podmienkach Slovenskej republiky, resp. Európskej únie neexistuje, nielen vzhľadom na to, že uvedené modely predikujúce finančné zdravie podnikov boli profesorom E. I. Altmanom skonštruované v odlišných trhových podmienkach a účtovných štandardoch platných v USA, ale aj vzhľadom na skutočnosť, že hodnoty vypočítané podľa jednotlivých modelov, neskreslenie, resp. Reálne predikujú v prípade modeli Z1 len finančné zdravie spoločností emitujúcich akcie verejne obchodovateľných na trhu, v prípade modeli Z2 použitého žalobcom v predmetnej podmienke

účasti finančné zdravie len tých spoločností, ktoré neemitujú akcie verejne obchodovateľné na trhu a v prípade modelu Z3 finančné zdravie nevýrobných spoločností, čo je v príkrom rozpore so základnými princípmi verejného obstarávania. Žalobca teda takto nastavenou podmienkou účasti a kritéria užšieho výberu, ktoré nie sú uplatniteľné na každého záujemcu pôsobiaceho na trhu Slovenskej republiky, resp. EÚ vytvára umelú bariéru, ktorá mohla ovplyvniť záujemcov na odradiť ich od prejavenia záujmu o účasť v predmetnom verejnom obstarávaní.

Žalovaný poukazoval na to, že k problematike Altmanovho Z-score si nechal vypracovať odborné stanovisko pracovníkom Ekonomickej univerzity v B., Fakulty podnikového manažmentu, ktoré závery krajského súdu vyvracia. Žalovaný preto zotrval na názore, že systém hodnotenia založený na výbere metódy hodnotenia, ktorá je typická pre určité právne formy, pričom je podstatné, že nezohľadňuje konkrétne špecifiká a podmienku vlastné pre rôznych uchádzačov, resp. záujemcov, nemôže predstavovať objektívne pravidlo spôsobilé byť podmienkou účasti finančného a ekonomického postavenia, ktoré by bolo súladné s § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní.

Žalovaný ďalej poukazoval na to, že pokiaľ ide o podmienku účasti týkajúcu sa technickej a odbornej spôsobilosti - predloženie zoznamu stavebných prác rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky s tým, že za stavbu rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky sa budú považovať stavebné práce uskutočnené pri výstavbe alebo rekonštrukcii pozemných stavieb zodpovedajúcich klasifikácii stavieb KS 12 podľa Opatrenia č. 128/2000 Z. z. Štatistického úradu Slovenskej republiky z 03. apríla 2000, ktorým sa vyhlasuje Klasifikácia stavieb, s poukazom na ustanovenia § 32 ods. 6 a § 28 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní, pri stanovovaní a následnom vyhodnocovaní splnenia podmienok účasti týkajúcich sa technickej a odbornej spôsobilosti je potrebné posudzovať uskutočnené stavebné práce a nie typ budov, na ktorých boli tieto práce realizované. Žalovaný uviedol, že uznanie stavebných prác uskutočnených výlučne na „nebytových budovách podľa klasifikácie stavieb“, ktorá je určená na štatistické zisťovanie, považuje žalovaný za neprimerané. Takýmto spôsobom sa zužuje okruh akceptovateľných referencií, pričom na takéto obmedzovanie nie je najmenší dôvod. V danom prípade sa obstarávali štandardné rekonštrukčné práce, ktoré je možné = realizovať tak na bytových ako aj na nebytových budovách.

Poukazoval tiež na to, že nie všetky normatívne právne akty zverejnené v zbierke zákonov je možné aplikovať v procese verejného obstarávania. Pokiaľ žalobca použil

klasifikáciu na účely verejného obstarávania, mal si byť vedomý toho, že jej nesprávne použitie môže spôsobiť porušenie zákona o verejnom obstarávaní.

K argumentácii krajského súdu, že žalovaný uprel žalobkyni autonómiu pri stanovovaní podmienok účasti, žalovaný uviedol, že táto autonómia pri stanovovaní podmienok účasti je prísne limitovaná práve základnými princípmi uplatňovanými vo verejnom obstarávaní ustanovením § 32 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní a taxatívnosťou normatívnej úpravy § 2ž a § 28 zákona o verejnom obstarávaní.

Pokiaľ krajský súd uviedol, že žalovaný v odôvodnení rozhodnutia neodôvodnil skutočnosť, že uvedené podmienky mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a na podporu svojich tvrdení neuviedol argumenty, s týmto názorom sa žalovaný taktiež nestotožňuje. Žalovaný v rozhodnutí jednoznačne a jasne konštatoval možnosť zásadného vplyvu zisteného porušenia zákona o verejnom obstarávaní. Uviedol, že v rozhodnutí sa vysporiadal s možnosťou zásadného vplyvu zisteného porušenia zákona o verejnom obstarávaní na výsledok verejného obstarávania. Práve diskriminačná podmienka účasti zverejnená v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania je schopná odradzovať od účasti, nakoľko oznámenie predstavuje publikačný nástroj, prostredníctvom ktorého sa potencionálni záujemcovia dozvedajú o úmysle obstarávateľa, resp. verejného obstarávateľa zadať zákazku. Je nesporné, že diskriminačné podmienky zužujú okruh záujemcov a pre aplikáciu výroku stačí identifikovať i len potenciálny zásadný vplyv. Uvedené je v právnej norme vyjadrené slovami „mohlo mať zásadný vplyv“.

Žalovaný ďalej uviedol, že skutočnosť, že žiaden zo záujemcov nepodal proti podmienkam uvedeným v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania žiadosť o nápravu, resp. námietky v žiadnom prípade nevylučuje možnosť zásadného vplyvu zisteného porušenia zákona o verejnom obstarávaní na výsledok verejného obstarávania. Je potrebné akceptovať, že skutočnosť, či konkrétne porušenie zákona o verejnom obstarávaní mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, nemožno v žiadnom prípade odvodzovať od toho, či konkrétny záujemca alebo uchádzač toto porušenie napadne revíznym postupom. V prípade akceptácie tohto názoru krajského súdu by žalovaný nemohol v rámci výkonu kontroly pred uzavretím zmluvy z vlastného podnetu rozhodnúť podľa § 139 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní v prípade, ak by identifikované porušenie zákona nebolo napadnuté revíznym i postupmi konkrétneho uchádzača alebo záujemcu, čo je v rozpore s ustanovením § 146 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní.

Žalovaný tiež uviedol, že právne názory krajského súdu týkajúce sa aplikácie Altmanovho Z-score a opatrenia Štatistického úradu v procese verejného obstarávania predstavujú pre verejné obstarávanie nebezpečný precedens, nakoľko ich aplikácia v procese verejného obstarávania predstavuje porušovanie základných princípov uplatňovaných vo verejnom obstarávaní.

Žalovaný navrhol, pokiaľ Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhoví žiadosti žalovaného o zmenu napadnutého rozsudku, aby v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ OSP prerušil konanie a podal prejudiciálnu otázku na Súdny dvor Európskej únie v nasledovnom znení : Je postup obstarávateľa, na ktorého sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, ktorý si stanoví v užšej súťaži ako kritérium užšieho výberu výšku dosiahnutého Altmanovho Z-score v súlade s čl. 44 ods. 3 smernice 2004/18/ES z 31. marca 2004, pričom znenie prejudiciálnej otázky má len informatívny charakter a jej presná formulácia môže závisieť najmä od priebehu súdneho konania a od skutočnosti, ako sa odvolací súd vysporiada s tvrdeniami účastníkov konania.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok Krajského súdu v B. potvrdiť ako vecne správny. Poukázala na to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného považuje za nezákonné. Uviedla, že žalovaný stále mylne interpretuje význam vzorca, ktorý žalobca použil v súťažných podkladoch, keď stále uvádza, že žalobkyňa hodnotila výšku Altmanovho Z-score, čo nie je možné považovať za objektívne a nediskriminačné kritérium užšieho výberu. Žalobkyňa už skôr uviedla, že podmienkou účasti nebolo dosiahnutie určitej hodnoty Altmanovho Z-score, a preto tento ukazovateľ ani nehodnotila. Poukazovala na to, že samotný žalovaný vo svojom odvolaní cituje podmienku účasti, ktorou je predloženie čestného vyhlásenia o dosiahnutom Altmanovom Z-score, ktoré sa vypočíta prostredníctvom uvedeného vzorca (na str. 3 odvolania). Zo znenia tejto podmienky účasti nesporne vyplýva, že žalobkyňa nestanovila žiadnu hodnotu, ktorú by mal záujemca dosiahnuť na to, aby splnil podmienku účasti a nebol zo súťaže vylúčený. Podmienkou účasti bolo samotné predloženie čestného vyhlásenia, ktoré obsahuje výsledok zo použitia obstarávateľom stanoveného vzorca, a to bez ohľadu na dosiahnutú hodnotu. Poukazoval na to, že vzorec, ktorý žalobkyňa uviedla v súťažných podmienkach môže použiť každý podnikateľ bez ohľadu na právnu formu. Žalovaný sa mylne domnieva, že vzorec nemôže použiť napríklad živnostník. Predmetný vzorec bol v súťažných podmienkach jasne

verbálne definovaný, pričom stanovené ukazovateľ a musí byť schopný kvantifikovať každý podnikateľ bez ohľadu na jeho právnu formu. Podvojný aj jednoduchý účtovníctvo predsa vychádza z tých istých dát, pričom rozdiel je iba vo forme výsledných výkazov. Ekonomická podstata definovaných premenných je pre každého podnikateľa rovnaká a zistiteľná s primárnej evidencie. Podľa názoru žalobkyne to, že žalobkyňa nediskriminovala záujemcov, potvrdzuje aj skutočnosť, že žiaden zo záujemcov zaoberajúci sa stavebnou činnosťou nepovažoval túto podmienku za diskriminačnú, resp. znemožňujúcu účasť v súťaži. Poukazoval na to, že celá argumentácia žalovaného v tejto súvislosti vychádza z nepochopenia a nesprávneho právneho posúdenia konkrétnej požiadavky, ktorú žalobkyňa uviedla v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Výsledkom nedôsledného rozlišovania medzi vzorcom stanoveným žalobkyňou a podstatou Altmanovho Z-score je aj nesprávny záver žalovaného, že pri kritériu č. 1 sa nehodnotil počet referenčných stavieb a pri kritériu č. 3 sa nehodnotil objem stavebných prác. Uvedené tvrdenie žalovaného by mohlo mať opodstatnenie výlučne v prípade, ak by žalobkyňa bola stanovila pásma hodnôt dosiahnutého Altmanovho Z-score a podľa tejto výšky by bola určila, že záujemca v určitých pásmach môže dosiahnuť určitý maximálny počet bodov. Zo súťažných podkladov je ale zrejmé, že žalobkyňa vyššie uvedené nestanovila, a preto nemohla ani hodnotiť Altmanovo Z-score ako také.

Pokiaľ ide o Opatrenie č. 128/2000 Z. z. žalobkyňa poukazovala na to, že použitie klasifikácie stavieb je možné aj na iné než štatistické účely a exkurz do dôvodov vyhotovenia klasifikácie stavieb preto považuje za nadbytočný. Žalobkyňa je presvedčená, že je právom obstarávateľa stanoviť podmienky tak, aby mohol vybrať subjekt, ktorý preukáže, že je nielen spôsobilý podľa predmetu činnosti, ale že s realizáciou stavieb rovnakého alebo podobného charakteru má aj relevantné skúsenosti, a teda má potrebné know-how na riadne a včasné realizovanie všetkých prác. Poukazovala na to, že odbornej verejnosti je všeobecne známy rozdiel medzi prácami na stavbe bytových domov a nebytových budov. Je preto nepochybné, že referencia na nebytové budovy má z hľadiska výberu najlepšieho možného uchádzača opodstatnenie a takáto podmienka je primeraná. Ak žalovaný konštatuje neprimeranosť tejto podmienky účasti bez toho, aby sa uvedenými skutočnosťami vôbec zaoberal, žalobkyňa to považuje za neodôvodnený zásah do autonómie žalobkyne pri stanovovaní podmienok účasti, ktorý nemá oporu v zákone. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný považoval túto podmienku za diskriminačnú, ktorá má za následok nerovnaké zaobchádzanie so záujemcami. Podľa názoru žalobkyne sú ale diskriminácia a nerovnaké zaobchádzanie pri použití Klasifikácie stavieb publikovanej v Zbierke zákonov vylúčené a možno aj preto

už žalovaný v odvolaní nepoukazuje na diskriminačnú povahu tejto podmienky, ale už na jej neprimeranosť.

Žalobkyňa ďalej v celom rozsahu zotrvala na svojich tvrdeniach o tom, že žalovaný sa nevysporiadal dostatočne so splnením druhej zákonnej podmienky na zrušenie súťaže podľa § 139 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, t. j., že žalovaný je povinný zisťovať, či v konkrétnom verejnom obstarávaní mohlo mať konkrétne porušenie ustanovení zákona zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Uviedla, že ak sa žalovaný rozhodne pre zrušenie súťaže, v odôvodnení rozhodnutia je povinný vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami, ktoré zisťoval, posudzoval a uviesť všetky úvahy, ktoré ho k zrušeniu súťaže viedli, pričom nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia nie je možné suplovať vyjadreniami v rámci súdneho prieskumu jeho rozhodnutia. Namietala, že žalovaný svojou súčasnou rozhodovacou praxou poškodzuje obstarávateľa a ostatných záujemcov, ktorí zodpovedne pripravili podklady do súťaže a riadne sa jej zúčastnili.

Pokiaľ ide o návrh na prejudiciálnu otázku žalobkyňa uviedla, že žalovaný vychádzal pri formulovaní prejudiciálnej otázky z mylného názoru, že žalobca použil ako kritérium užšieho výberu dosiahnuté Altmanovo Z-score. Tento záver je nesprávny ako už bolo uvedené, žalobkyňa nehodnotila výšku dosiahnutého Altmanovho Z-score, pričom z hľadiska priebehu verejného obstarávania je zrejmé, že uvedené kritérium nemalo žiaden vplyv na výsledok verejného obstarávania. Napokon žalobkyňa poukazovala na rozhodnutie žalovaného č. 245-OKVO/8/2010 zo dňa 13.09.2010, ktorom žalovaný pripustil možnosť aplikácie vzorca, ak bude použitý v takej forme, kde jednotlivé premenné môže do vzorca dosadiť každý záujemca účtujúce v systéme tak podvojného ako aj jednoduchého účtovníctva. Konanie o prejudiciálnej otázke preto žalobkyňa považuje za účelové, nedôvodné a zbytočné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie žalovaného č. 1150-7000/2010-OK/6 zo dňa 18.02.2011, ktorým žalovaný

nariadil žalobkyni zrušiť v zmysle § 139 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 146 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní užšiu súťaž na predmet zákazky „Rekonštrukcia bývalej Základnej školy ul. 17. novembra č. 15 a Rekonštrukcia bývalého študentského domova ul. 17. novembra č. 13“ do 30 dní od doručenia rozhodnutia.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní postupy vo verejnom obstarávaní sú:

- a/ verejná súťaž,
- b/ užšia súťaž,
- c/ rokovanie konania,
- d/ súťažný dialóg.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní užšia súťaž sa vyhlasuje pre neobmedzený počet záujemcov. Verejný obstarávateľ a obstarávateľ môže obmedziť počet záujemcov, ktorých vyzve na predloženie ponuky.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní finančné a ekonomické postavenie možno preukázať spravidla:

- a/ vyjadrením banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorým môže byť prísľub banky alebo pobočky zahraničnej banky o poskytnutí úveru,
- b/ potvrdením o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania alebo potvrdením o poistení zodpovednosti za škodu podnikateľa, ak takého poistenie vyžaduje osobitný zákon,
- c/ súvahou alebo výkazom majetku a záväzkoch alebo údajmi z nich alebo,

d/ prehľadom o celkovom obrate alebo prehľadom o dosiahnutom obrate v oblasti, ktorej sa predmet zákazky týka, najviac za posledné tri hospodárske roky, za ktoré sú dostupné v závislosti od vzniku alebo začatia prevádzkovania činnosti.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní verejný obstarávateľ v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania uvedie podmienky účasti týkajúce sa:

a/ osobného postavenie podľa § 26,

b/ finančného a ekonomického postavenie a doklady na ich preukázanie podľa § 27,

c/ technickej spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti a doklady na ich preukázanie podľa § 28 až 30.

Podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní ak úrad v konaní o námietkach zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, rozhodnutím nariadi zrušiť použitý postup zadávania zákazky alebo súťaž návrhov.

Podľa § 146 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní úrad vykonáva kontrolu postupu zadávania zákaziek pred uzavretím zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámovej dohody a pred ukončením súťaže návrhov z vlastného podnetu, na základe podnetu kontrolovaného na výkon kontroly ním zadávanej zákazky alebo na základe podnetu Úradu vlády Slovenskej republiky.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení ako aj z obsahu administratívneho i súdneho spisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky si nemôže osvojiť argumentáciu žalovaného, že žalobkyňa konala v rozpore s ust. § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného mal odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa ako verejný obstarávateľ vyhlásila vo Vestníku verejného obstarávania č. 110/2010 pod č. 03853 dňa 10. júna 2010 užšiu súťaž na predmet zákazky „Rekonštrukcia bývalej Základnej školy ul. 17. novembra č. 15 a Rekonštrukcia bývalého študentského domova ul. 17. novembra č. 13“, ktorom vyhlásení užšej súťaže pod bodom III.2.2. Ekonomické a finančné postavenie žalobkyňa požadovala informácie a formálne náležitosti nevyhnutné na vyhodnotenie splnenia podmienok účasti :

1/ Prehľad o celkovom obrate za posledné tri hospodárske roky (2007, 2008 a 2009), za ktoré sú dostupné v závislosti od vzniku alebo začatia prevádzkovania činnosti. Dôkazný prostriedok - výkaz ziskov a strát a súvaha za posledné tri roky - úradne overená kópia potvrdená miestne príslušným správcom dane alebo audítorm, alebo výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch za posledné 3 roky (podnikateľ - fyzická osoba) - úradne overená kópia potvrdená miestne príslušným správcom dane alebo audítorm.

2/ Čestné vyhlásenie o dosiahnutom Altmanovom Z-score za roky 2007, 2008 a 2009, ktoré sa vypočíta nasledovným spôsobom : $\text{Altmanovo Z-score} = 0,717 * x_1 + 0,847 * x_2 + 3,107 * x_3 + 0,420 * x_4 + 0,998 * x_5$, pričom: $x_1 = \text{pracovný kapitál} / \text{celkové aktíva}$, $x_2 = \text{zisk po zdanení} / \text{celkové aktíva}$, $x_3 = (\text{hospodársky výsledok pred zdanením} + \text{úroky}) / \text{celkové aktíva}$, $x_4 = \text{vlastný kapitál} / \text{cudzí kapitál}$, $x_5 = \text{celkové tržby} / \text{celkové aktíva}$.

Minimálna požadovaná úroveň štandardov (ak je to uplatniteľné): Podmienkou účasti k bodu 1) bodu III.2.2. je výška obratu v realizovaných prácach za vykazované obdobie rokov minimálne 1,2 mil. Eur v každom roku.

V časti III.2.3. Technická alebo odborná spôsobilosť oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, žalobkyňa požadovala informácie a formálne náležitosti nevyhnutné na vyhotovenie splnenia podmienok účasti:

1/ zoznam stavebných prác (rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky) uskutočnených za predchádzajúcich päť rokov doplnený potvrdeniami (referenciami) o uspokojivom vykonaní stavebných prác s uvedením cien, miest a lehôt uskutočnenia prác a zhodnotenia uskutočnených prác podľa obchodných podmienok (ak odberateľom 1. bol verejný obstarávateľ podľa zákona, dôkaz o plnení potvrdí tento verejný obstarávateľ, 2. bola iná osoba ako verejný obstarávateľ, dôkaz o plnení potvrdí odberateľ, ak to nie je možné, vyhlásením uchádzača alebo záujemcu o ich uskutočnení). Za stavbu rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky sa budú považovať stavebné práce uskutočnené pri výstavbe alebo konštrukcií pozemných stavieb zodpovedajúcich klasifikácii stavieb K12 podľa Opatrenia č. 128/2000 Z. z. Štatistického úradu Slovenskej republiky z 03. apríla 2000, ktorým sa vyhlasuje Klasifikácia stavieb.

Ďalej mal najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že dňa 18.11.2010 bola žalovanému doručená od Agentúry Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky pre štrukturálne fondy Európskej únie žiadosť o vykonanie kontroly podlimitnej zákazky užšou súťažou na predmet zákazky „Rekonštrukcia bývalej

Základnej školy ul. 17. novembra č. 15 a Rekonštrukcia bývalého študentského domova ul. 17. novembra č. 13“. Následne na to žalovaný doručil dňa 10.12.2010 žalobkyni oznámenie o začatí kontroly postupu zadávania zákazky pred uzavretím zmluvy ako aj rozhodnutie o predbežnom opatrení č. 1150-7000/2010-OK/2 zo dňa 07.12.2010, ktorým konanie v predmetnej zákazke verejného obstarávania podľa § 146 ods. 1, 2 a 4 v nadväznosti na § 138 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní pozastavil. Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že do lehoty na predkladanie žiadosti o účasť, t. j. do 28.06.2010 do 11:00 hod. doručili žiadosť o účasť vrátane dokladov štyria záujemcovia, pričom podľa zápisnice č. 2 z hodnotenia splnenia podmienok účasti zo dňa 21.07.2010 až 23.07.2010 všetci štyria záujemcovia podmienky účasti v predmetnej užšej súťaži splnili. V lehote na predkladanie ponúk do 23.09.2010 do 11:00 hod. predložili ponuky traja uchádzači. Zo zápisnice zo dňa 08.10.2010 vyplýva, že úspešným uchádzačom sa stala skupina D., a. s., P. a M., s. r. o., B., ktorá bola vyzvaná na podpísanie zmluvy o dielo na dodávku požadovaných prác. Následne žalovaný napadnutým rozhodnutím nariadil žalobkyni zrušiť v zmysle § 139 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 146 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) užšiu súťaž na predmet zákazky „Rekonštrukcia bývalej Základnej školy ul. 17. novembra č. 15 a Rekonštrukcia bývalého študentského domova ul. 17. novembra č. 13“ do 30 dní od doručenia rozhodnutia.

S prihliadnutím na citované zákonné ustanovenia ako aj na obsah administratívneho i súdneho spisu možno sa stotožniť s právnym názorom žalobkyne ako aj krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že postup žalobkyne bol v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a nebol dôvod na postup podľa ustanovenie § 139 ods. 2 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní.

Podľa názoru najvyššieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ Altmanovo Z-score (Altmanova metodika, resp. Altmanov model) je určené na prognózovanie skutočností, či podnik vstúpi v období najbližších dvoch rokov do bankrotu (ide o systém včasného varovania), inými slovami indikátor budúceho vývoja podniku, ktorý má s predstihom poukázať na to, či sú v podniku procesy a javy, ktoré podmieňujú jeho budúcu prosperitu alebo neprosperitu vyjadrenú vstupom do bankrotu (viď odborné stanovisko zo dňa 13.06.2011 na ktoré sa žalovaný odvoláva), teda model slúžiaci na overenie finančného zdravia podniku a pokiaľ ide o vzorec, ktorý môže použiť každý podnikateľ

bez ohľadu na právnu formu, navyše za skutočnosti, že žalobca pri tejto podmienke nestanovil žiadnu hodnotu, ktorú by mal záujemca dosiahnuť, nemôže ísť o porušenie princípu rovnakého zaobchádzania a o diskriminačnú podmienku, a teda o porušenie ustanovenia § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní. Tým, že žalobkyňa ako podmienku požadovala Čestné vyhlásenie o dosiahnutom Altmanovom Z-score za roky 2007, 2008 a 2009 bez toho, aby stanovila hodnotu o dosiahnutom Altmanovom Z-score nemohla obmedziť žiadneho z uchádzačov k prístupu do súťaže.

Pokiaľ ide o použitie klasifikácie stavieb K 12 podľa Opatrenia č. 128/2000 Z. z. Štatistického úradu Slovenskej republiky z 03. apríla 2000, ktorým sa vyhlasuje Klasifikácia stavieb, podľa názoru najvyššieho súdu zhodne s názorom krajského súdu, použitie klasifikácie stavieb je možné aj na iné než štatistické účely. Zákon o verejnom obstarávaní vo svojom ustanovení § 28 ponecháva obstarávateľovi pomerne širokú autonómiu pri stanovení podmienok týkajúcich sa preukázania technickej a odbornej spôsobilosti, a je teda právom obstarávateľa stanoviť si takú podmienku, aby mohol byť vybratý subjekt, ktorý je nielen spôsobilý podľa predmetu činnosti, ale má aj s realizáciou stavieb rovnakého alebo obdobného charakteru skúsenosti. Je nepochybné, že odbornej verejnosti je známy rozdiel medzi prácami na stavbe bytových domov a prácami na stavbe nebytových budov, a preto podľa názoru najvyššieho súdu zhodne s názorom krajského súdu uvedenie podmienky predložiť zoznam stavebných prác (rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky), pričom za stavbu rovnakého alebo obdobného charakteru ako je predmet zákazky sa budú považovať stavebné práce uskutočnené pri výstavbe alebo konštrukcií pozemných stavieb zodpovedajúcich klasifikácii stavieb K 12 podľa Opatrenia č. 128/2000 Z. z. Štatistického úradu Slovenskej republiky z 03. apríla 2000, ktorým sa vyhlasuje Klasifikácia stavieb, nemožno považovať za podmienku obmedzujúcu možnosť účasti potenciálnych záujemcov, a teda nemôže ísť ani v tomto prípade o porušenie za podmienok v zmysle § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní.

Najvyšší súd dospel tiež k záveru, že možno súhlasiť s názorom žalobkyne ako aj s názorom krajského súdu, že sa žalovaný dostatočne nevysporiadal so splnením zákonnej podmienky na zrušenie súťaže v zmysle § 139 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, podľa ktorej je žalovaný povinný zistiť, či v danom prípade porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Žalovaný v rozhodnutí konštatuje, že zverejnenie diskriminačnej podmienky (čestné vyhlásenie o dosiahnutom Altmanovom Z-score za roky

2007, 2008 a 2009) mohlo odradiť potenciálnych záujemcov od účasti v predmetnej užšej súťaži, pričom toto konštatovanie bez bližšieho zdôvodnenia je treba považovať za príliš reštriktívny výklad uvedeného ustanovenia.

Z ustanovenia § 139 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní vyplýva, že na zrušenie použitého postupu zadávania zákazky nepostačuje iba samotná skutočnosť, že uchádzač by mohol byť odradený od účasti v súťaži, ale musí byť preukázaná skutočnosť, že porušenie postupu zo strany žalobkyne mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Z uvedeného vyplýva, že musí byť preukázané, že účasťou iných uchádzačov, ktorí boli diskriminačnou podmienkou odradení by bola dosiahnutá lepšia cena alebo by bola súťaž ovplyvnená iným zásadným spôsobom. Sankcia v podobe zrušenia užšej súťaže môže byť aplikovaná až v prípade, že nie je možné dosiahnuť nápravu vo verejnom obstarávaní iným spôsobom. V danom prípade žiaden záujemca nepovažoval žiadnu z vyhlásených podmienok za diskriminačnú a neuplatnil žiaden z možných revízných postupov. V prípade, pokiaľ žiaden záujemca nepovažuje vyhlásené podmienky za diskriminačné a žalovaný realizuje kontrolu na základe podnetu tretej osoby (v danom prípade Agentúry Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky pre štrukturálne fondy Európskej únie) bez akejkoľvek špecifikácie porušenia podmienok zákona o verejnom obstarávaní, je potom povinnosťou žalovaného zaoberať sa všetkými okolnosťami priebehu a vyhodnotenia verejného obstarávania tak, aby bolo porušenie podmienok účasti bezpečne zistené a posúdiť, či toto porušenie podmienok mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Pokiaľ žalovaný dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zrušenie užšej súťaže, je jeho povinnosťou svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. V odôvodnení rozhodnutia je povinnosťou žalovaného sa riadne vysporiadať so všetkými skutočnosťami ktoré zisťoval a posudzoval, pričom jeho rozhodnutie musí byť presvedčivé.

Podľa názoru najvyššieho súdu zhodne s názorom krajského súdu sa žalobkyňa dôsledne neriadila vyššie citovanými ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Nepochybil preto krajský súd, ak napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil s poukazom na ust. § 250j ods. 2 písm. a/ OSP, pretože rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ ide o návrh na podanie prejudiciálnej otázky na Súdny dvor Európskej únie a z toho titulu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ OSP, najvyšší súd zastáva

názor, že na polozenie prejudiciálnej otázky v navrhovanom znení nie je dôvod, pretože podľa článku 268 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (bývalý článok 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva), súdny dvor má právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa:

a/ výkladu tejto zmluvy,

b/ platnosti a výkladu aktov prijatých inštitúciami spoločenstva.

Otázka, či možno ako kritérium užšieho výberu použiť Altmanovo Z-score pri zisťovaní finančného a ekonomického postavenia záujemcu možno preukázať nie je v súlade s vyššie citovaným článkom.

Na základe uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v súlade so zákonom, a teda krajský súd rozhodol správne, ak toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Odvolanie žalovaného neobsahuje námietky spôsobilé ovplyvniť posúdenie danej veci inak, než ako ho posúdil krajský súd (§ 220 a § 221 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací nezistil v konaní súdu prvého stupňa vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ku ktorým by bol povinný prihliadať z úradnej moci (§ 212 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), a stotožniac sa v zásade aj s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil

V ďalšom konaní správny orgán viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 6 a § 250ja ods. 4 OSP) prejedá vec v naznačenom smere znova v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vyporiada s relevantnými námietkami žalobcu a opätovne vo veci rozhodne tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo zákonu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) podľa § 11 ods. 4 a § 14 ods. 1 písm. b/vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v sume 123,50 eura a jeden

paušál podľa § 15 písm. a/ a § 16 ods. 3 cit. vyhlášky v sume 7,41 eura, spolu 130,91 eura, ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu Mgr. Ing. R. K. podľa § 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V B. 29. septembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková